

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1 Στίχ. Δεδοξασμένα έλαλήθη περί σου ή πόλις του Θεου.

Πάλαι μὲν έγκαινίζων τον ναόν ό Σολομών, αλόγων ζώων θυσίας και όλοκαυτώματα προσέφερε, Κύριε· ότε δέ ηυδόκησας, Σωτήρ, τους τύπους μὲν άργήσαι, γνωσθηναι δέ την άλήθειαν, άναιμάκτους
5 θυσίας τά πέρατα του κόσμου προσφέρει τη δόξη σου· πάντων γάρ δεσπόζων, τά πάντα άγιαζεις τῷ άγιῳ σου Πνεύματι.

Στίχ. Άγαπα Κύριος τάς πύλας Σιών. Ήχος δ'.

Έγκαινίζεται σήμερα ή έξ έθνών εκκλησία, τῷ τιμῷ και ζωηρ-
10 ρύτῳ αίματι, της άχράντου και άκηράτου πλευράς του σαρκωθέντος εκ της άγίας παρθένου, Χριστου του Θεου ήμών· διό άθροισθίσαι των πιστών αί χορεύται, δοξάσωμεν τον Πατέρα και τον Υιόν, και τό Πνευμα, την μίαν Θεότητα, την κρατουσαν τά σύμπαντα.

Δόξα του άγιου της Μονης

Και νυν των εγκαινίων, ήχος γ'.

15 Προς εαυτον επανάγου άνθρωπε, γενου καινός αντί παλαιο, και ψυχης έόρταζε τά εγκαινία· έως καιρός, ό βίος εγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας όδός· τά άρχαία παρήλθεν, ίδου γέγονε τά πάντα καινά· τοτο τη έορτη καρποφόρησον, την καλήν άλλοίωσιν άλλοιού-
20 μένος. Ούτως εγκαινιζεται άνθρωπος· ούτω τιμάται ή των εγκαινίων ήμέρα.

β. θυσίαν και όλοκαυτώματα Ε και όλοκαυτώσεις υ.

10 διό άθροισθέντες αί των πιστών χορεύται Ν διό άθροισθέντες των πιστών χορεύται Ε 11 χορεύται δοξάζομεν Ε υ 17. πάσης αληθείας όδός υ 18. άλλοίωσιν άλλοιώθητι υ.

Ο Ζ «Είς τους στίχους στιχηρά, ιδιόμελον Ήχ. πλ. β. Έγκαινία τιμάσθαι... Στιχ. Τῷ οίκῳ σου πρέπει άγίασμα Έθου πυργον ισχύος... Στιχ. Ο Κύριος έβασίλευσε. Έγκαινιζεσθαι άδελφοί... Δόξα Ήχος πλ. α. Ο επί των κόλπων (Ίδε έν τῷ έντύπῳ Καί νυν των αίμων). Καί νυν Θεοτοκίον».

Οι Ν Ε e «Είς τά άπόστιχα Ήχος πλ. β. Δέσποτα Χριστέ, ή άθάνατος σοφία... Πάλαι Σολομών... Δεύτε άδελφοί... (Ίδε όπισθεν, ένθα και αί διάφοροι γραφαί). Ο Ν «Δοξαστικόν ει έχει ό άγιος. Και νυν των εγκαινίων. Εί δ' ου Δόξα των εγκαινίων. Καί νυν Θεοτοκίον Τόν εγκαινισμόν τελούντες... (Ίδε όπισθεν).» Ο Ε «Δόξα Τήν μνήμην των εγκαινίων (Ίδε όπισθεν) Καί νυν Θεοτόκε, σύ ει άμπελος».

Ο υ «άπόστιχα ήχος γ'. Ο έν τη πέτρα (Ίδε κατατέρω έν τη λιτανεύσει των λειψάνων). Στίχ. Ο Κύριος έβασίλευσεν. Προς εαυτον επανάγου. Στίχ. Τῷ οίκῳ σου πρέπει. Έγκαινιζεται σήμερα. Δόξα και νυν Ο επί των κόλπων».

ἐ Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν, κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

1 Ὁ σοφίας ἀρρήτου δημιουργός, κατεσκεύασας θρόνον τοὺς οὐ-
ρανούς, τὴν γῆν δ' ὑποπόδιον, τῶν ποδῶν σου ἐκάλεσας· καὶ τὸν
ναόν σου τοῦτον, ὃν εὐδόκησας Κύριε, ἐν τῷ ὀνόματί σου, κτισθῆναι
5 εἰς δόξαν σου, τοῦτον ἠρετίσω, εἰς τὴν σὴν κατοικίαν, ἀκούειν τὰς
3 δεήσεις, τῶν ἐν αὐτῷ εἰσιόντων· ἐν ᾧ πίστει βοῶμέν σοι· Δέσποτα
Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν κατάπεμψον, τοῖς προσκυ-
νοῦσιν ἐν πίστει τὴν δόξαν σου. (ἐ Καὶ πάλιν τὸ αὐτό).

ἐ Μετὰ τὸν πολυέλειον κάθισμα ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

10 Τῷ οἴκῳ σου Κύριε, πρέπει ἀγίασμα· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ ὄνομα,
τὸ σὸν φιλάνθρωπε, ἐνθέως δοξάζεται· ὅθεν σὺν τῷ προφήτῃ ἐκβοῶ-
μέν σοι πίστει· Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, νῦν ἐγκαίνισον πάντας, πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε. (ἐ Πάλιν τὸ αὐτό).

ἐ Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πρώτου ἀντιφώνου τοῦ τετάρτου ἤχου.

15 Ν Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ἰ' 22—28)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐγένετο ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις. . . κἀγὼ
ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς. Ὁ Ν'.

ἐ ε Καὶ ὁ κανὼν τῶν ἐγκαινίων. Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὁ κανὼν. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

20 Ὁ στύλῳ καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραήλ, διὰ
λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιῶν κατεφύτευσας, τὴν ἐκκλησίαν
κράζουσαν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

10 Τὸ ε Τῷ οἴκῳ σου. . . καὶ ἐν τῷ Ν μετὰ τὴν γ'. ὡδὴν μετὰ τῆς διαφόρου γρα-
φῆς. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ θεῖον νῦν ἐγκαίνισον πᾶσι.

20 καθοδηγῶν τῷ πνεύματι Ξ υ τὸν ἐξ ἔθνῶν Ἰσραὴλ Ζ Ξ υ τὸν σὸν λαὸν
Ἰσραὴλ Ν 21 τῇ ἐκκλησίᾳ κράζοντα Ξ υ

ρὸς ἀγγελικὸς, ἀοράτως σήμερον συμπαρέστη ἡμῖν, μυστικῶς ἄδων Θεῷ· ἐγκαινίων
τοῦ οἴκου ἐκτελουμένων τῆς Θεομήτορος· ἐν αὐτῷ γὰρ θυσία τὸν ἐν ὑψίστοις ἢ
ἀναίμακτος, προσφέρεται διὰ παντός καὶ κόσμος ἀγιάζεται. Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.
Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα ἤχ. πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον. Τῶν ἀγγέλων
αἱ τάξεις ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ γαῶ· τρισάγιον ὕμνον σοι, ποιητὰ
ἀναμέλομεν, καὶ ἀσίγητον δόξαν προσάδομεν, ἅπαντες τῷ τὴν φύσιν, πᾶσαν ἡμῶν
ἐγκαίνισαντι· Ὅθεν νεουργηθέντες, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, ναοῦ τὰ ἐγκαίνια, οἱ πι-
στοὶ ἐορτάσωμεν, ἐν αὐτῷ σου δεόμεθα, Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων
ἄφεςιν δώρησαι, τοῖς μετὰ φόβου ἐν τούτῳ ὑμνοῦσί-σε. Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. Ὁ
κανὼν. . .

Ὁ ἐ Εὐαγγέλιον τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου. Τὸν πεντηκοστὸν. Καὶ ἐν ἰδιόμελον

1 Σήμερον τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι ναόν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν· ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

4 Οὐ νόμῳ ἡ ἐκκλησία Κύριε ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσει χειρῶν, τοῦ σταυροῦ δὲ τῆ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἀσπύρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἠγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν ἐκκλησίαν σου Χριστέ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

1 τῆς ἀπροσίτου σου δόξης Ν 2 συμφώνως ἕδωμεν. 3 Ἄσωμεν Ν 13 τῆς ἀγαλλιάσεως Ξ υ

τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Οἱ κανόνες τῶν ἐγκαινίων εἰς καὶ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς εἰς ἡ'. Εἶδὲ ἔστι Κυριακὴ ἡ δεσποτικὴ ἑορτὴ, ὁ ἀναστάσιμος ἡ τῆς ἑορτῆς στ' καὶ τῶν ἐγκαινίων εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς εἰς δ'.

Ἡ σειρὰ ἐν τῷ Ζ τῶν τροπαρίων τοῦ κανόνος 1) Ὁ στύλω... 2) Οὐνόμω... 3) Σήμερον τῆς... Ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς υ Ξ.

ἐ «Κανῶν τῶν ἐγκαινίων ψαλλόμενος εἰς τὴν λιτανείαν»

ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Ἄδω πρῶτον μέλισμα φαιδρὸν, τῶν ἐγκαινίων ἡμέρα γηθόμενος, οὐχ ὥσπερ ἐόρταζεν ὁ σκιολάτρις ταύτην, κτηνῶν αἵμασι μᾶλλον δὲ θυσίᾳ τῆ ἀναμιάκτω Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δεῦρο ἔθνος ἅγιον Χριστοῦ, τῶν ἐγκαινίων ἡμέρα ἐόρταζε· τὴν γὰρ ἐξ ἔθνῶν ἐκκλησίαν, ὡς νύμφην Χριστὸς μνηστεύεται, αἵματι τῷ θείῳ, εἰδώλων λύθρου καθαίρων αὐτήν.

ᾠ δόξα, ὃ χάρις εὐκλεῆς· ὃ τῶν ἁγίων χαρὰ τε καὶ καύχημα· στείρα ἡ οὐ τίκτουσα, πάλοι δὲ νύμφη Χριστοῦ νυνὶ πέλουσα· ἄνευ γὰρ ἀνδρός, ἐπτάτοκος σὺ γεγένησαι.

ᾠδὴ γ'.

ἐ Προσήκατο νύμφην ἑαυτῷ, ἦν πάλοι προεστήλωσε, τῷ Μωϋσεὶ Σινᾶ ἐπ' ὄρει σκηνῆν, προοράσας αὐτὴν ὡς χειροποίητον· οὐκ ἀλόγων αἵμασι, ἀλλὰ θείῳ αἵματι ἀνακαινίζων αὐτὴν καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἡ σειρὰ ἐν τοῖς Ξ Ν υ πρῶτον τὸ Ἀνέδειξας καὶ εἶτα τὸ Θεμέλιον. Ὁ Ξ παραλείπει τὸ Ἀνέδειξας. Ὁ Ν πρὸ τοῦ Σὺ μόνη... τὸ «Σταυρούμενοι καὶ εἰς γῆν τυμπανιζόμενοι Χριστοῦ μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτερίας ἐσφάξατε». Ἐν τῷ Ζ ἀντὶ τοῦ Σὺ μόνη παραλειπομένου τὸ «Ἡ ἐκκλησία Χριστέ ἐγκαυχωμένη σοι, πιστῶς φέρει σοὶ τὸ τοῦ σταυροῦ τροπάριον καὶ τὸ τῆς σαρκώσεως σύμβολον».

Ὁ Ζ μετὰ τὸ Τὰ πάντα ἐφώτισε, τὰ ἐπόμενα : «Ἐόρτιος σήμερον, τῶν ἐγκαι-

1 Θεμελίον σε Χριστέ, ἡ ἐκκλησία ἀρραγές ἔχουσα, τῷ σῶ σταυρῷ
στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Ἀνέδειξας ἀγαθέ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ
νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

5 Θεοτοκίον

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ
Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Κάθισμα ἡχ. δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

10 Τὰ πάντα ἐφώτισε, τῇ παρουσίᾳ Χριστός· τὸν κόσμον ἀνεκαίνισε
Πνεύματι θειῷ αὐτοῦ· ψυχαὶ ἐγκαινίζονται. Οἶκος γὰρ ἀνετέθη
νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει τῶν πιστῶν τὰς καρδίας,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ ἁγίου.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

15 Ἐν πίστει τὰ ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, ναοῦ τούτου
ἄχραντε, εὐλογημένη ἀγνή, Παρθένε πανύμνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι,
τῇ εἰς σέ Θεοτόκε, αἰτούμεν σε τοῦ πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι ἀπαύ-
στως, αὐτῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*1 ἐκκλησία ἀρραγῆ Z N ἡ ἐκκλησία ἀρραγῆς E 7 τὸ χαῖρε κραυγάζομεν N.
9 τὰ πέρατα ἐφώτισε. E.*

*15. ἐπιτελοῦντες πιστῶς τοῦ οἴκου σου ἄχραντε N 16. χαίρομεν τῇ ἐλπίδι N 17. πρε-
σβεύειν ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων Χριστῷ τῷ σαρκωθέντι N 18. σωθῆναι τὰς ψυχὰς N.*

νίων πιστοί, ἡμέρα κατέλαβεν, ἡμᾶς προτρέπουσα, τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, πάντας
ἐγκαινισθῆναι, καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ· ἄσμασι τῷ δεσπότῃ, ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας,
αἰνέσωμεν αὐτῷ ὡς λυρωτῇ καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι.—Ἦχ. Πλαγ. δ'. Τὸ προσταχθέν.
Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν... (ἴδε ὀπισθεν).

Ἐν τῷ E μόνον τὸ Τὰ πέρατα ἐφώτισε... Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Ταχὺ προ-
κατάλαβε. Ἐν τῷ υ μόνον Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν... (ἴδε ὀπισθεν). Δόξα καὶ
νῦν τὸ αὐτό.

Ἐν τῷ N «Κοντάκιον τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς καὶ καθίσματα τῶν ἐγκαινίων.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν. Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐν οὐρανῷ... (ἴδε ὀπισθεν, ἔνθα
καὶ αἱ διάφοροι γραφαί). Ἄλλο ἡχ. δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. Τῷ οἴκῳ σου, Κύριε, πρέπει
ἀγίασμα... (ἴδε ὀπισθ.). Ἄλλο Ἐν πίστει τὰ ἐγκαίνια... (ἴδε ἀνωτ.). Ἦχος ὁ αὐτός.
Ἐγκαινίζεται ναὸς διὰ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ· νεουργεῖται γὰρ ἡμῖν διὰ υἱοῦ μονογε-
νοῦς· καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος ἰλαστήριον. Ὅθεν Μωϋσῆς ὑπεγράφατο, λαβὼν
παρὰ Θεοῦ τὴν διάταξιν· καὶ σὺν αὐτῷ κραυγάζομεν· Μακάριοι οἱ προσκυνοῦντες
ἐν εἰκόνι τὸν Κύριον· Αὐτὸς γὰρ σώζει ἐκ τῶν κινδύνων τοὺς αὐτὸν μεγαλύνοντας.

Ὁ N πρὸ τοῦ Ἀπειρογάμου: «Ἱερεῖα ὥσπερ ἄνομα, καὶ θυσιὰς καὶ προσφυ-
ρὰς δλόκληροι τῷ δι' εὐπλαγχνίαν μάρτυρες πτωχεύσαντι, Κυρίῳ προσημέχθητε,
πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι».

ᾠδὴ δ'. Ἐπορθέντα σε ἰδοῦσα.

1 Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἢ ἐκκλησία ἀλλὰ τῷ σῶ τιμίῳ ἐκ πλευ-
ρᾶς ζωηφόρου, αἵματι ραντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

5 Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνα-
κεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως κραυγά-
ζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χρίσιν ἢ ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ
πολύτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος,
χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

10 Θεοτοκίον

Ἄπειρογάμως ἐκήσας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης παρ-
θενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ κύριέ μου φῶς.

15 Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ Θεόπτη,
Μωϋσῆ διαγράφων, Χριστέ τὴν ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκευάσας· σὺ τάξειςιν οὐρανίαις,
τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

20 Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ ἅγιε τὴν εἰρήνην,
ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστέ τῇ ἐκκλησίᾳ σου.

1. ἀλλὰ τῷ σῶ τιμίῳ αἵματι ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου αἵματι **Σ** 4. οἱ κατιδεῖν πο-
θοῦντες **Ζ** 5. συμφώνως κραυγάζετε **Ζ** κραυγάζουσα **Σ** v 7. Εἰκονίζουσα τὴν χάριν **Ν**
τὸ τίμιον μύρον **Ζ** 13. ἀδιστακτως κραυγάζομεν **Σ** 17. ἐπὶ γῆς κατεκόσμησας **Ζ**
ἢ τάξειςιν **Ζ Ν Σ** v.

Ραντίζεται μύρον εὐκλεῶς, τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ἢ ἐκκλησία αὐτὴ καὶ
καινίζεται· Χριστὸς γὰρ νύμφην αὐτὴν προσήκατο· ἥς τὸν τύπον ἔχειρον, προφητῶν
οἱ πρόκριτοι κατιδεῖν τηλαυγῶς ἀξιούμενοι.

Ὡς κλέος, ὡς δόξαν, ὡς χαρὰν, σὴ ἐκκλησία ἔτεκε, στερωτικῶν ἐξ ὀδίων
νυμφευσάμενη σε, Χριστέ· ἀθλοφόρους μάρτυρας τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἑαυτῶν τε κομῶν-
τας καὶ στέφοντας.

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Τὴν ἐκκλησίαν πρότερον, τῷ Μωϋσῆ προέγραψαν, ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σινᾶ,
ἀχειροποίητον σκηνὴν, Χριστέ, ὡς ὑπέδειξας, τῷ ἐξ ἔθνῶν λαῶ, ὃς στύλος τοῦ Πνεύ-
ματος, διὰ βαπτίσματος ταύτην ἐφύλαξας.

Ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ, καθάπερ νύμφη κεκόσμηται, ἐγκαινισθεῖσα εὐπρεπῶς,
μύρῳ τοῦ Πνεύματος Χριστέ καὶ μήτραν ἐνδέδυται, ὡς νυμφικὴν τὴν σὴν πορφύραν
καὶ κρηδέμον, ἢ ἐξ ἔθνῶν ἐκκλησία τὴν σήμερον.

Μάρτυρες ὡς ἄγκυραν, τὴν πίστιν χρῆσάμενοι, τοῦ κοσμοκράτορος ἐχθροῦ τὰς

Θεοτοκίον

1 Σὲ ὄπλον ἀρραγές κατ' ἐχθροῦ προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν
καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ 4'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

5 Τοῦ κάλλους, ὁ βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, νῦν τῆς σεπτῆς
ἐκκλησίας, καὶ ἔθνων μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων
διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χρι-
στοῦ ἐκκλησίαν, τοῦ σταυροῦ τῷ τύπῳ ὁμειομένην, καὶ σκιάζει
ἀγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

10 Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἔθνων ἐκκλη-
σία, στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βασιλείας
ἐγκαλλωπίζεται.

Θεοτοκίον

15 ᾠ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος
ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα
οὐκ ἔστενοχώρησε.

*4. ἐπεθύμησε τῆς ἐκλεκτῆς Ν Ξ ν 5. μητέρα ἀνέδειξε Ζ Ξ ν υἱοθετούμενα Ξ 6. διὰ
Πνεύματος Ξ 8. σημειουμένων Ξ ἦν σκιάζει ν 10. ἔχουσα ἡ ἐκκλησία ἔθνων Ξ 15. τὸν
σύμπαντα περιέχουσα Ξ 16. συλλαβοῦσα οὐκ ἔστενοχώρηται Ν.*

Ὁ Ν πρὸ τοῦ Σὲ ὄπλον: «Πυρίνοις οἱ θνητοὶ λειτουργοῖς σου συνήφθησαν,
πῦρ ἔνυλον διελθόντες, τῶν μεγίστων βασάνων, ὡς μάρτυρες ὑπέρλαμπροι». Καὶ
πρὸ τοῦ ᾠ θαῦμα: «Οὐ πλοῦτος τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν· οὐκ αἰκισόμε-
νον σῶμα· οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη· ἀλλ' ἐνώσει Θεοῦ κατετροφῶντο οἱ
μάρτυρες».

ῥοφεράς πανστρατιάς στεργῶς κατεβάλετε μαρτυρικῶς· διὸ στεφάνους ἐδέξασθε, τῆς
ἐκκλησίας αἰεὶ προπαριστάμενοι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῆ.

Ἐγκαινίσας, Σολομῶν τὸν ναόν, ζῶων αἵματι καὶ θυσίαις τῶν κτηνῶν ἀτελῶς
ἐναπέφηνεν· ὁ Χριστὸς δὲ αἵματι, νῦν τῷ ἰδίῳ ἀγιάζει τὴν ἐκκλησίαν ὡς νύμφην αὐτοῦ.

Λατρεύειν σε, ἐν τῷ οἴκῳ σου τούτῳ εὐδόκησον· καὶ ἔμπλησον, τὴν θυσίαν σου
δόξης καὶ χάριτος· ἐφεδρεύων δέσποτα, ἐν αὐτῷ ὥσπερ ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ναόν Σολο-
μῶντός ποτε.

Ἰάματα, κρουνηδὸν ὥσπερ κρήνη παρέχετε, ὧ μάρτυρες, τοῖς τιμῶσιν ἡμῶν
τὰ μνημόσυνα ὁ Χριστὸς γὰρ ἔθετο, ὑμᾶς αὐτοῦ τῆ ἐκκλησίᾳ· δόξαν καὶ κλέος
καὶ καύχημα.

ἐ ᾠδὴ 4'. Ἐκύλωσεν ἡμᾶς.

Στεφάνω σε Χριστὸς ὡς νύμφην ἔστειψε, τοῦ κάλλους ὡς ἠράσθη σου, ὁ νυμ-
φίος ὁ ὑπέρλαμπρος, τῶν πάντων καὶ μητέρα σε ἀνέδειξεν υἱοθετῶν σε, ἐκκλησία,
διὰ τοῦ Πνεύματος.

Μνηστεύεται ὡς νύμφην ταύτην σήμερον, ἣν πάλαι προτύπωσεν ἐκκλησίαν ὁ

1 Κοντάκιον. Ἦχ. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος, ἡ ἐκκλησίαι, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγω-
γούσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν. Τοῦτον τὸν οἶκον
στερέωσον Κύριε.

5 Ὁ Οἶκος.

Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς
μὲν γόνος φησὶ καθυπογράφων· Ἐθεασάμεθα παιδρῶς τὴν δόξαν,
ἦν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός ἐν ἀληθείᾳ χάριτι· ὅσοι δὲ πίστει τοῦ-
τον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ·
10 οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ'
ἐκ Πνεύματος ἀγίου ἐπαυξηθέντες, οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ
βοῶμεν· Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

ᾨδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν, ἡ καμινιαία φλόξ ἐδείχθη ποτέ· νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου
15 χρίσμα πνευματικόν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ,
ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ νέα σκηνηῖ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ
τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ
τῆς δόξης σου Κύριε.

2. ἀνεδείχθη σήμερον φωταγ. v 6. Ἐπιδημήσαντος ἐν γῆ τοῦ Λόγου Z v 8. ἐν
ἀληθείᾳ χάριτος Z v. ὅσοι δὲ τοῦτον ἐν πίστει ἐλάβ. v 9. ἔδωκε τὴν πᾶσαν N 10. σαρκὸς
νῦν γεννηθέντες ἀλλ' ἐκ. 11 N Πνεύματος θεοῦ ἐπαυξηθέντες N.

14. Δροσοβόλον v μὲν καμινιαία Z καμινιαία N ἐξ ἐλαίου θεοῦ τὸ ἱερόν Z
15. ἀγιάζων τοὺς κραυγάζοντας v 17. τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ σκηνηῖ v ταύτῃ θεῖα σκηνηῖ Z

Ἐν τῷ N προηγούνται τὰ κατωτέρω «Κοντάκιον ἦχ. β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.—Ἐγ-
καινισμὸν ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος, καὶ φωτισμὸν ἐν τοῖς ἐγκάτοις, ἐγκαίνισον
τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὰ ἐγκαίνια τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ναοῦ σου, οὗ ἠυδόκησας πι-
σθῆναι ἐν τῷ σῷ θεῖῳ ὀνόματι· ὁ μόνος ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος. Οἶκος. Μνήμη
τελῶν τῶν ἐγκαίνιων, ὁ σοφώτατος πάλαι Σολομών τῷ Θεῷ, ἀλόγων ζώων προσέφε-
ρεν, ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας· ὅτε δὲ νῦν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις ἦλθεν ἐν γῆ, τὰς
θυσίας εὐθὺς μετεποίησε· θυσίας δὲ θυσίαν εἰς σωτηρίαν τὴν ἡμῶν ἐν αὐτῷ ὡς
φιλόανθρωπος, τὴν ἐκκλησίαν ἠγίασε, καὶ ἀσάλευτον ταύτην ἀνέδειξε». Μεθ' ὁ ἐπα-
κολουθοῦσι καὶ τὰ ἐν τῷ ἐντόπῳ.

Ἐν τῷ E Ὁ οἶκος παραλείπεται.

Ὁ Z μετὰ τὰν Οἶκον «Προκειμενον. Ἦχος δ'. Τῷ οἴκῳ σου. Στιχ. Ὁ Κύριος
ἐβασίλευσε. Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην» (ι 22-28).

σκολιάτρης λαός, προῖκα τὴν οὐράνιον παρέχων αὐτὴν ὑπὲρ χρυσοῖν τιμιωτέραν καὶ
ὑπερλάμπουσαν.

Ἀγάλλονται χοροὶ ἀγγέλων σήμερον· θυσίαν μαρτύρων προσενέγκαντες, εὐω-
δίας εἰς ὁσμὴν πνευματικὴν, αἶμα τὸ αὐτῶν ὑπὲρ θυμίαμα. Καὶ γὰρ Χριστοῦ τῇ
ἐκκλησίᾳ κλέος παρέχουσι.

1 Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παστάδι ταύτῃ βασιλικῇ, καὶ συναφθῶμεν τῷ Χριστῷ, κράζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

5 Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαίρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσι· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ πανάμωμε δέσποινα.

᾿Ωδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

10 Σήμερον χιτῶνα νοητόν, τὸν ἄνωθεν ὕφαντόν ἐκ θείας χάριτος, ἡ ἐκκλησία σου Κύριε, ὡσπερ νόμφη ἐστολίσαστο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαούς, ἐκβοῶντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

15 Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδάμ, Χριστὸς ἀνέδειξε παράδεισον νοητόν, τὴν νέαν ταύτην σκηνήν, φέρουσαν, κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ σταυροῦ, ὄπλον, τοῖς ψάλλουσι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

2 παστάδι τῆδε τῇ μουσικῇ συναφθῶμεν **Z** παστάδι ταύτῃ τῇ μουσικῇ συναφθῶμεν **NE** βασιλικῇ συναφθῶμεν *ν* συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ **Z N E** *ν* Χριστῷ νυνὶ κραυγάζοντες Εὐλογητόν τὸ κράτος σου Κύριε **Z** Χριστῷ Εὐλογημένος **N E** Χριστῷ Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς ἐκβοῶντες καὶ Κύριος *ν* 6. ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε **N E** *ν* 10. νόμφη ὡσπερ ἐστολίσαστο **N** 11. πρὸς εὐφρ. λαούς Εὐλογεῖται **E** Εὐλογεῖτε κράζων πάντα **N** 11. Πάντα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον **Z** 13. νέον παράδεισον τὴν ἐκκλησίαν νῦν φέρουσαν **Z** 14. νοητόν σκηνὴν ἁγίαν τὴν φέρουσαν **N** τὴν ἑαυτοῦ σκηνὴν φέρουσαν **E** κατὰ ξύλου τῆς γνώσεως **E**.

Ἐν τῷ **Z** ἀντὶ Τὸ τοῦ Ὑψίστου τό: «Ἐν τῷ φωτὶ σου τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας θείῳ Πνεύματι, Πάτερ, καθορῶντες φῶς ἐκ σοῦ τοῦ φωτός, γεννηθέντα Λόγον ἄφραστον, τριάδα ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξάζομεν». Ἐν τῷ **N** πρὸ τοῦ Ὑψίστου: «Ὡς ἐν καμίνῳ τῶν αἰκιμοῶν τοῖς ὑπερτάτοις καύμασι, θεία δροσοβόλος χάρις τοῦ οὐρανοῦ ἐπεσκέψατο τοὺς μάρτυρας».

ἔ ᾿Ωδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἐδὲμ παράδεισον, κατὰ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ Χριστὸς, φέρων κατεφύτευσε νῦν τὸν σταυρὸν τὸν ζωηφόρον τοῖς μέλλουσι, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὲ ὁ Χριστὸς, νόμφην προσηγάγετο, ὃ ἐκκλησία ἑαυτῷ κοσμήσας σε πανευπρεπῶς, κλίνον τοίνυν θύγατερ, οὖς σου καὶ ἀπόδραφι, οἴκου πατρός σου καὶ ἔθνους σου· ὁ βασιλεὺς γὰρ τοῦ κάλλους, ἠγάσθη σου μνηστεύσασθαι.

Ἐν αἰκιμοῖς, μαρτυρίου στάδιον, ὑπὲρ Χριστοῦ καρτερικῶς, οἱ θεῖοι μάρτυρες ὡς ροῦν τὸ αἷμα ἐξέχεαν· ὄθεν πιστοῖς, τὴν σωτηρίαν βραβεύουσι, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

᾿Ωδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Γηθομένη σήμερον, Χριστέ, ἐκ χάριτος τῆς θείας τὸν ἄνωθεν ὕφανθέντα,

1 Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Πατὴρ ἐξ ἀνάρχου σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν θεότητα, τελείαν, ἄναρχον, ἄτητον, ὁμοούσιον, ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει τρισί, σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
5 Κύριον.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρί, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σέ εὐλογοῦμεν
10 Μαρία Θεόνυμφε.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότητος.

Δεῦτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλίοις ὄμμασι νοός, τῆς τοῦ βασιλέως θυγατρός, τῆς ἐκκλησίας τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

15 Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ νύμφη, τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ νυμφίου τὴν ὠραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· Σὲ ζωοδότα μεγαλύνομεν.

2. Πατὴρ ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν *N E* ἢ *β*. ἄτητον ἐν ὑποστάσει ἢ 12. νηφαλίοις ψυχῆς κόραις *Z* νηφαλίοις *E* ἢ καθαρᾷ διανοίᾳ καὶ νηφαλίοις ὄμμασι νοητῶς ἢ καὶ νηφαλίῳ διανοίᾳ τῆς βασιλέως *N 13* τὴν ὠραιότητα ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν τὸν ζωοδότην μεγαλόνοσα *Z 17* κράζουσα· Σὲ μεγαλύνομεν, τρισάγιο *E*.

Ὁ ἢ παραλείπει τὸ Εὐλογοῦμεν Πατέρα... Ὁ *N* πρὸ τοῦ Πατρός ἐξ ἀνάρχου τὸ: «Χριστὸν ἐνεδύσαντο πιστῶς, τὸν πάλαι ἄνθρωπον ἀπεκδυσάμενοι, καὶ ἐθριάμβευσαν μάρτυρες, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, ἐν αἰκισμοῖς μαρτυρικοῖς προθύμως ἕδοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα...»

Ἐν τοῖς *Z E* μετὰ τὸ Χαῖρε καὶ εὐφραίνου... ἐπακολουθεῖ τὸ: «Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων τριάδα, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα θεῖον δοξολογήσωμεν, τὸν σαρκωθέντα Λόγον δέ, ἕνα Υἱὸν (Θεὸν *E* ἕνα Χριστὸν ἢ) ἐν δύο φύσει». Τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ ἢ μετὰ τὸ Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυνα. Οἱ *Z E* ἢ *N* παραλείπουσι τὸ Θεοτοκίον Χαῖρε κεχαριτωμένη.— Ἐν τῷ *N* μετὰ τὸ Χαῖρε καὶ εὐφραίνου... ἐπακολουθεῖ «Δεῦτε τὴν ἐτήσιον, μνήμην πνευματικῶς τελούσντες πάντες, τῷ μαρτυρικῷ συνειδότη τούς ἀθλοφόρους πιστοὶ ζηλώσωμεν, καὶ σὺν αὐτοῖς βοήσωμεν· Σὲ μεγαλύνομεν Τρισάγιο».

νῦν στολίζεται φαιδρῶς ὡς νύμφη χιτῶνα καινόν, συγκαλοῦσα πρὸς εὐφροσύνην αὐτῆς ἢ ἐκκλησία, τοὺς νυμφοστολοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταπλήττει αὐτὴ ἢ σκηνή, Σταυροῦ τῷ τύπῳ, πληθύν δαιμόνων· πάντας δὲ τοὺς πιστοὺς καθαίρει τῶν κηλίδων, τοὺς τὴν μνήμην τῶν ἐγκαινίων αὐτῆς, τιμῶντας καὶ βοῶντας, σέ ὑπερψοῦμεν, Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐμφανῶς, τῷ ἀπροσίτῳ κάλλει καὶ στέφει τῆς βασιλείας, καθορῶντες τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν, εὐφραίνονται σήμερον, ἐγκαλωπισθεῖσαν βοῶσαι

1 Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ ἐκκλησίᾳ σου παράσχου· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ οἶδεν, εἰ μὴ σὲ τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν, πάλαι ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσα.

Θεοτοκίον

5 Χαίρε κεχαριτωμένη ἡ νύμφη, τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου· ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρας, τῆς Εὐας πάντες Ἄγνη ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν εὐράμεθα, ἐν τῇ κυήσει σου ἀνύμφευτε.

Ἐξαποστειλάριον Γυναῖκες ἀκουίσθητε.

10 Τῷ παναγίῳ Πνεύματι, ἐγκαίνισον φιλόανθρωπε, ψυχάς, καρδίας τῶν πίστει τὰ ἱερά ἐγκαίνια, τοῦ οἴκου σου τοῦ πανσέπτου, ἐπιτελούντων Κύριε· ἐν ᾧ τὰς προσευχὰς ἡμῶν τῶν προσκυνοῦντων σε Σῶτερ, ὡσπερ θυσίαν προσδέχου.

1. Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν ὡς 2. ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδε Ζ Ν Ξ ὡς 3. ἐν ἐπιγνώσει σὲ δοξάζοντες Ν.

Ἐν τῷ Ν μετὰ τὸ Τὴν ἐξ ὕψους τό: «Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου πρὸς τὸν υἱόν σου Θεοτόκε, ἡλεωσαμένη εὐμενῶς ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ρυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε» σὺ γὰρ προστατίς καὶ ἐλπίς ἡμῶν.

Ἐν τῷ Ζ ἑξαποστειλάριον οὐχὶ τὸ ἀνωτέρω, ἀλλὰ τὸ «Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.—Ἐν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος, ὑψωθείς ἑκουσίως, ἐπὶ σταυροῦ εἰργάσατο, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καινίσας πᾶσαν τὴν κτίσιν, τάφῳ δὲ ζωοδόχῳ, ἐτέθη καὶ τριήμερος, ὡς Θεὸς ἐξανέστη, οὗ τῆς λαμπρᾶς, καὶ σεπτῆς ἐγέρσεως ἐκτελοῦμεν, σὺν ἀσωμάτοις τάξει τὰ ἐγκαίνια πάντα».—Ἐν τῷ Ξ ἑξαποστειλάριον. «Ἦν τῷ ἀχράντῳ αἵματι, ἐξηγόρασας Λόγε, πανθαύμαστον καὶ πάντιμον, καὶ σεπτὴν ἐκκλησίαν, ἐγκαίνισον ἐν πνεύματι, ἀγαθῆ καὶ κάλλυνον, ἀκτίσι ταῖς θειοτάταις, ὁ τῇ δόξῃ δοξάζων, τοὺς ἀξίως σου ναοῦ, ἐγκαίνια ἐκτελοῦντας».

Ἐν τῷ Ν τὰ ἀκόλουθα ἑξαποστειλάρια: «Ἐν τῷ ἀχράντῳ αἵματι, ἐξηγόρασας Λόγε, ... κτλ. ὡς ἐν υ. Μετὰ τοῦτο τὸ ἐπόμενον: «Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος, καὶ οὐρανοῦ σωτηρίαν, διὰ σταυροῦ εἰργάσατο, ὑψωθείς ἐν κρανίῳ, εἰς ἀνακαινίσιν κόσμου, τάφῳ οὖν κατετέθη, ἑξαναστὰς τριήμερος, καὶ ζωῆς ἀρραβῶνα, τὴν ἑαυτοῦ, καὶ λέγουσαι: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἦδη θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Νύμφη τοῦ Σωτῆρος γήθησον, τέρπου εὐφραίνου, καὶ ἀγάλλου χορεύουσα· σοῦ γὰρ τοῦ μνηστῆρος ἠξιώθης ἐνοπρίζεσθαι, τὸ ὑπέρολαμπρον κάλλος καὶ ἄρρητον, ἀνακαλυμμένῳ προσώπῳ δόξης ἀπολαύουσα.

Ἐν τῷ Ταματικῇ ἐκδίδωσι χάριν, χρυσθεῖσα μῦθρον ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐκλάμπει ὑπὲρ χρυσοῦν ἀπεστίλβουσα, καινισθεῖσα γὰρ αἵματι σήμερον, Χριστοῦ ἢ ἐκκλησία, δόξη καὶ χάριτι κεκόσμηται.

Αὕτη ἡ φαιδρὰ καὶ ἑκλαμπρος, τῶν ἀθλοφόρων μνήμη σήμερον ἔλαμψε, τῶν ἰάσεων τὰς προχοὰς ἐκπηγάζουσα, καὶ Χριστοῦ ἐκκλησίαν φαιδρύνουσα. Αὐτῶν οὖν ταῖς πρεσβείαις, ρῦσαι κινδύνων πάντας δέσποτα.

(Μετὰ τὸν ἀνωτέρω κανόνα «Εἰς τὸν Ὁρθρον...»).

υ ἐ Εἰς τοὺς αἶνους προσόμοια ἤχος δ'. *Ἐδωκας σημειώσιν.

1 Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαίνιζεται, φωτοφόρος οἶκος, καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον, βλυστάνει ρεῖθρα χάριτος, θαυμάτων βρῦει τὰ νάματα, καὶ δωρεῖται
5 λάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσι. Δις

10 *Ἡστραψεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανῆς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα. Πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ κτίστου, ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαίνιων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θεῖαν πανηγυριν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἴλεων εὐρώμεν, τὸν σωτήρα καὶ Κύριον.

4 βλυστάνει θεῖα νάματα υ βρῦει τῆ χάριτι υ βλυστάνει θεῖα χάριτι ἐ

7 Τοῦ Χριστοῦ καὶ κτίστου ἐ 9 καὶ ἐν φωναῖς ἄλα ἐ

προδεικνύει ἔγερσιν, ἥς ἐν πίστει τελοῦμεν, σὺν πόθῳ τὰ ἐγκαίνια, οἱ βροτοὶ σὺν ἀγγέλοις».

Οἱ *Σ ε* «Εὐθύς τὸ Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τριάδα.—Ὁ Σολομῶν ἐγκαίνιζον, Σιών τὴν πάλαι ἀξίως, ταύρους καὶ βόας προσῆξε, θυσίαν Θεῷ τῶν ὄλων, νῦν δὲ ἡμεῖς κληρὸς ἅπας, βοῶμεν ἐν κατανύξει, στερέωσον οἶκον τοῦτον, ἐγκαινισμῷ σου σωτήρ μου». Καὶ μετὰ τοῦτο τό: «Παρθένε μοι Παναγία, Θεοκυήτορ δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἱκετεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ σῶν δούλων, ὧν περ σε ὀλοψύχως, ὁμολογούντων Θεοτόκον».

Ἐν τῷ υ προσόμοια μόνον τὰ δύο. Τὸ Μέσον γῆς... παραλείπεται. Δόξα καὶ νῦν ἤχ. β'. Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες... (Ἴδε ἐν τοῖς ὄπισθεν). Ἐν τῷ *Ζ* «εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ ἰδιόμελα ἤχ. α'. Ἐγκαίνιζου... Πάλαι μὲν... Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες... ἤχ. γ'. Πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου ἄνθρωπε... Δόξα καὶ νῦν ἤχ. δ'. Ἐγκαίνιζεται σήμερον... (Ἴδε ἐν τοῖς ὄπισθεν)».

Ἐν τοῖς *Σ ε* εἰς τοὺς αἶνους «Πάλαι μὲν... Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες... Ἐγκαίνιζεται σήμερον... Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν... Δόξα Ἐθου πύργον... Καὶ νῦν Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις».

Ὁ *Ν* «Εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν ἐγκαίνιων δ'. ἤχ. α'. Ἐγκαίνιζου, ἐγκαίνιζου... Πάλαι μὲν... Ἐγκαίνιζεται σήμερον... Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν... Δόξα τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, εἰ ἔχει. Καὶ νῦν τῶν ἐγκαίνιων. Εἰ δ' οὐκ ἔχει, δόξα τῶν ἐγκαίνιων ἤχ. Γ'. Πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου... (Ἴδε ἐν τοῖς ὄπισθεν)». Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦτο ἐν τῷ αὐτῷ *Ν* ἐπακολουθοῦσιν «εἰς τοὺς αἶνους προσόμοια ἤχ. α'. Μωσῆς ὁ μέγας ἐκεῖνος... (Ἴδε ἐν τοῖς ὄπισθεν).—Ὁὐκ ἐν ἀλόγοις θυσίαις ὡς ὁ σκιώδης θεσμός, ἀλλ' ἐν θυσίᾳ ζώσῃ, λογικῇ καὶ ἀνώμῳ, τοῦ σώματός σου Δόγε, τὰ τοῦ ναοῦ ἐπετελοῦντες ἐγκαίνια, εἰλικρινῶς σου δεόμεθα, ἀγαθέ, λυτρωθῆναι τῶν πταισμάτων ἡμῶν.—Τῶν ἁσωμάτων ἢ τάξις... (Ἴδε ἐν τοῖς ὄπισθεν).—Ἀνακαινίζου, ψυχὴ μου...»

Ὁ ἐ τὰ ἐν τῷ ἐντύπῳ πάντα «Δόξα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν τῶν ἐγκαίνιων Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς ἀναστάσεως...»

1 Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ σταυροῦ σκη-
πτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμ-
πρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεϊκῆ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσω-
5 σται κραυγάζουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλλουσι.

Δόξα τοῦ ἐπονομαζομένου ἀγίου.

Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος πλ. α'.

10 Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν, ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ
Πνευμά σου τὸ ἅγιον κατάπεμψον ἐν τῷ ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου
ἀνευγηγερμένῳ.

ε ε Ξ Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Z H N E X υ ε (ε) ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΙ ΝΑΟΥ
ΚΑΙ ΙΔΡΥΣΕΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΥΤῷ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

15 Πρὸ μιᾶς ἡμέρας καταλαμβάνει τὸν τοιοῦτον ναὸν ὁ ἐπὶ τῶν
χειροτονιῶν, εἴ τουν ὁ ἱερομνήμων ἢ καὶ ἕτερός τις ἐκκλησιαστικὸς
πειπιστευμένος διακονίαν' παρασκευάζει τε τοὺς λιθοξόους εὐτρεπί-
σαι τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ ἐπιθῆναι τοῖς κίοσιν ὡς ὀφείλει καθι-
δρυσθῆναι. Παραγενόμενος δὲ μετὰ ταῦτα ὁ ἀρχιερεὺς λαμβάνει μαρ-
τυρικὰ ἅγια λείψανα μερίδας γ', αἵτινες ὀφείλουσι κατατεθῆναι
20 μετὰ τὴν ἱεροτελεσίαν, εἰ μὲν κίονες βαστάζουσι τὴν τράπεζαν, εἰς
τὸν εὐτρεπισμένον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οἰοῖται τάφον μεταξὺ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς κίωνων' εἰ δὲ βωμὸς ἀνέχει ταύτην, εἴτε μονόλιθος, εἴτε

9 ἐγκαινίσουν τῷ ναῷ. υ ἐγκαινίσουν ἐν τῷ ναῷ **Z N E** τῷ εἰς ὄνομά σου **Z N**.

15. ἢ τοῦν **N** ἤγουν υ ἐκκλησιαστικὴν **N** υ 16 ἢ καὶ ἕτερός τις πειπιστευμένος
ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν ὥστε παρασκευάσαι **X** 17 εὐτρεπίσαι τὴν τράπεζαν **Z** 19. ἁγίων
λείψανα υ ἁγίων λειψάνων μερίδας **N X Z**.

Ἐν τοῖς **Σ₂ B** παραλείπονται πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸν
ὄρθρον, αἱ διατάξεις δὲ διακρίνονται διὰ τὴν συντομίαν των. Ὁ **Σ₂** ὑπὸ τὴν ἐπι-
γραφήν «Εὐχὴ ἐπὶ καθιερώσεως ναοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἁγίας Τραπεζῆς» γράφει:
«Πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῶν ἐγκαινίων πρὸ τοῦ ἐπιγίνεσθαι τὸν πατριάρχην ἐν τῷ μέλ-
λοντι ἐγκαινίεσθαι ναῷ, προπέμπεται ὁ ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν καὶ παρασκευάζει τοὺς
μαρμαρῶους στήσαι τὴν τράπεζαν. Καὶ πληρῶντων αὐτῶν τῶν ἔργων καὶ ἀναχω-
ροῦντων ἐπιγίνεται ὁ πατριάρχης, ἔρχεται ἐν τῷ ναῷ καὶ πάντων τῶν λαϊκῶν ἐξερ-
χομένων καὶ μηδενὸς μένοντος σὺν αὐτῷ, πλὴν κληρικῶν μόνων, καὶ πανταχόθεν
ἀσφαλιζομένης ἐκκλησίας, ποιεῖ εἰς τῶν διακόνων εὐχὴν...».

Ὁ **B**. «Πρὸ τοῦ παραγίνεσθαι τὸν πατριάρχην...τοὺς μαρμαρῶους στήσαι...αὐτῶν
τὸ ἔργον καὶ ἀναχωροῦντων εἰσέρχεται ὁ πατριάρχης ἐν τῷ ναῷ καὶ πάντων...εὐχὴν
καὶ λέγοντος. Κλίνει γόνυ ὁ πατριάρχης...».

Ξ ε Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει ναοῦ. Πρὸ μιᾶς ἡμέρας τοῦ παραγενέσθαι

1 συντεθειμένος ἐκ πολλῶν λίθων εἰς τὴν γινομένην παρὰ τοῦ τεχνίτου θήκην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ βωμοῦ, κατὰ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸ σύνθρονον. Καὶ ταύτας τὰς τρεῖς τῶν λειψάνων μερίδας βαλὼν ἐν γλωσσοκόμῳ ὅμοιον καμπτρίῳ, μεθ' οὗ καὶ κατατίθεσθαι μέλλουσι, τὸ
5 τοιοῦτο ἄγλωσσοκομον ἐντίθησι δίσκῳ ἀγίῳ καὶ τὸν λεγόμενον ἀστερίσκον ἐπιτιθεὶς τῷ τοῦ δίσκου σκεπάζει καλύμματι· καὶ φέρων ἀποτίθησιν ἐν τινὶ σεπτῷ ναῷ προσεγγίζοντι. Κάκει τελεῖται λυχνικόν, παννυχὶς καὶ ὄρθρος.

10 Κατὰ δὲ τὴν ἐξῆς προλαμβάνει πάλιν ὁ ἱερομνήμων ἢ ἄλλος ἐκκλησιαστικὸς καὶ τὰ ἐπιτήδεια προετοιμάζει καθάπαξ ὀφείλοντα εἶναι πάντα καινὰ καὶ ἄθικτα, ὧν τὸ καθέκαστόν ἐστιν ἐν τούτοις. Σάβανα εἴ τουν λευκὰς σινδόνας β', μαντήλια τουτέστι χειρόμα-

1. γινομένην ν 3. εἰς γλωσσοκομον Ν Ζ 4. καμπτρίῳ Ζ ὁμοίῳ καμπτρίῳ Χ κανστρίῳ ν 5. τίθησι δίσκῳ 6. καλύμματι. Κάκει Ζ 7. παννυχὶς καὶ ὄρθρος, ὧν ἡ ἀκολουθία ἐστὶν αὕτη. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ πλ. β. Αἱ ἀγγελικαὶ κτλ. (Παρατίθεται ὀλόκληρος ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων ἐπιτελεῖται ἡ συνέχεια Κατὰ δὲ τὴν ἐξῆς) Ζ. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ ν 9 προλαμβάνει ὁ ἐκκλησιαστικὸς καὶ τὰ ν 10. καθάπαρ ὀφείλοντα ν 11. ὧν τε καθ' ἕκαστον Ζ 12. μανδύλια γ Ζ.

τὸν ἀρχιερέα πρὸς τὸν μέλλοντα ἐγκαινισθῆναι ναὸν καὶ ἐνιδρυθῆναι προπέμπεται εἰς, ὁ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐμπειστευμένος διακονίαν καὶ παρασκευάζει τοὺς λίθους καὶ λιθοξόους στήσαι τὴν τράπεζαν καὶ ἐπιθῆναι τοῖς κίοσιν, ὡς ὀφείλει ἐνιδρυθῆναι. Τῇ δὲ ἐπαύριον παραγίνεται ὁ ἀρχιερεὺς τὸ πρῶτ' ἢ τὸ δεῖλ'η καὶ λαμβάνει ἅγια λειψανα μέρη τρία, τὰ ὀφείλοντα τεθῆναι ὑποκάτω τῆς ἁγίας τραπέζης, εἰς τὴν γινομένην παρὰ τοῦ τεχνίτου θήκην. Ταύτας οὖν τὰς τρεῖς τῶν λειψάνων μερίδας βάλλει εἰς γλωσσοκομον μολύβδινον ἢ ξύλινον καὶ τριὸν (τριὸν ε) μετὰ θυμιάματος, τιθεὶς τὸ τοιοῦτον γλωσσοκομον ἐν ἀγίῳ δίσκῳ καὶ τὸν λεγόμενον ἀστερίσκον σκεπάζων ἐπάνωθεν μετὰ καλύμματος καὶ φέρων ἀποτίθησιν ἐν τινὶ ἀγίῳ ναῷ πλησίον τοῦ μέλλοντος ἐγκαινισθῆναι ναοῦ, κάκει τελεῖται λυχνικὸν καὶ ἀγρυπνία καὶ ὄρθρος. Ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία πᾶσα Σεπτεμ. ΙΓ'. λεγομένων καὶ ἀναγνωσμάτων γ'. καθὼς διαλαμβάνει. Τῇ δ' ἐξῆς προλαμβάνει ὁ ἐκκλησιαρχὴς καὶ προετοιμάζει τὰ ἐπιτήδεια ὡς εἶναι τὰ πάντα καινὰ καὶ ἄθικτα. Ἦγουν σάβανον καὶ λεπτὰ σινδόνα β', μανδύλια γ', ζώνας γ', ἐπεύχιον προσκεφάλαιον, χαρτὶ βέμβρανον, σχοινίον λεπτόν δωδεκάκλωνον, μαστίχην, κερὴν ἄκρατον, μάρμαρον τετραμμένον, χύτραν, σίτλαν ἢ ἐπιχύτραν, χαλκὰ ἢ κεράμια· σπόγγους κενούργιους δ', κάρια β', τὸ μὲν ἐν ἔχον οἰνάνθη, τὸ δὲ ἕτερον ροδόσταμα, νίτρον λευκὸν καὶ μύρον τὸ ἀρκουῖν. Ταῦτα πάντα προεுτρεπίζονται, πρὸ τοῦ τὸν ἐνθρονισμὸν ἀρχὴν λαβεῖν, παρὰ τῶν εἰδόντων.

Ὁ ἐ... τοὺς λιθοξόους ἤγουν φέρνει μαστόρους καὶ εὐτρεπίζουσι τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ θεμελιώνουσι τὸν στύλον ἢ εἰς εἶνε ἢ δύο. Καὶ στρώνουσι τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καθὼς κάμνει χρεῖα διὰ τὴν μὴ σαλευσθῆναι τὸν στύλον, ἐὰν δὲν εἶνε ἀτόγιος, τὸν κτίζοντα μελεκοῦν(ι) ἢ δὲ τράπεζα πρέπει νὰ εἶναι πλάκα μεγάλη τετραγώνος. Καὶ τέτοιους λογιῆς τὰ ἐτοιμάζουσι ὅλα. Καθὼς μέλλει νὰ σταθῇ ἐπὶ τὴν αὐριον καὶ παντοτεινὰ μετὰ τὸν ἐγκαινισμὸν. Παραγενόμενος δὲ... Καὶ ποιεῖ τὸν εὐ-

τρεπισμόν τῶν ἁγίων λειψάνων οὕτως. Ὁ ἀρχιερεὺς μετὰ ἱερέως καὶ διακόνου πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ ἔρχεται εἰς τὸν μέλλοντα ἐγκαινισθῆναι ναόν. Καὶ βάνει ἐπιτραχήλιον καὶ ὁμόφορον. Εἶτα τοῦ δίδουν θυμιατόν· Καὶ θυμιᾷ τὰ τρία μαρτυρικά λείψανα ἀπὸ τὰ ὅποια μέλλει νὰ βγάλῃ ταῖς τρεῖς μερίδαις εἰς τὸν ἐγκαινισμόν. Καὶ ἐκφωνεῖ οὕτως·

Εὐλογητός ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἄμην. Εἶτα τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας. Εἶτα καὶ τὰ παρόντα.

Ἦχος δ'.

Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σκόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράντους κατήγειλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἄγιοι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ πάντες προσέλθωμεν πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρῦουσι τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῶ φυτουργῶ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προοφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Δόξα Πατρὶ.

Μαρτύρων θεῖος χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βᾶσις, τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ἡμεῖς ἔργῳ τοῦ Σοτήρος τὰ ρητὰ ἐπληρώσατε· ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ ἔθους, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεφωθέισαι, ἐκλείσθησαν· ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις τὰς εἰδωλικὰς σπονδάς ἐξήρανε· ἡ σφαγὴ ὑμῶν ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα· τοὺς Ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε· τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· πρὸς ὃν ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Εἶτα λέγει Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν. Πρὶν δὲ τῆς ἀπολύσεως τίθησιν ὁ ἀρχιερεὺς τὰς τρεῖς μερίδας τῶν ἁγίων λειψάνων εἰς δισκίριον ἅγιον. Καὶ λαβὼν ἀστερίσκον τίθησιν ἐπάνω τοῦ δισκου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ προσκομιδῇ, λέγων καὶ τὸν στίχον Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν. Εἶτα καὶ τὸ κάλυμμα τίθησιν λέγων Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε. Καὶ οὕτω τὸν ἀέρα λέγων· Σκέπασον ἡμᾶς ὁ Θεός ἐν τῇ σκέτῃ τῶν πτερυγῶν σου. Τίθενται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως ἔνδον τοῦ νέου ναοῦ ἡ ἐν ἄλλῳ ναῷ παλαιῷ ἐνθρονιασμένῳ. Καὶ τίθησιν αὐτὰς ἐν τῇ ἀγίᾳ τραπέζῃ. Καὶ ἄπτεται κηρία δι' ὅλης τῆς νυκτός. Μετὰ ταῦτα εἰσέρχονται ἐν τῷ νέῳ ναῷ καὶ ψάλλουσιν ἑσπερινόν. Καὶ γίνεται ἀγρυπνία. Μικρὸν ἐσθίουσι καὶ ὀλίγον οἶνον πίνουσι ὃ τε ἀρχιερεὺς καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονος, διὰ νὰ ἀναπαρασταθοῦν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν. Τελεσθεῖσις δὲ τῆς ἀγρυπνίας μετὰ τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς δοξολογίας, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν μικρὸν ἡσυχάσαντες, εἶτα ἐξελθόντες, ψάλλουσι τὰς ὥρας καὶ τὴν μετέληψιν μετὰ κατανύξεως. Καὶ καλῶς ἀγνισθέντες εἰσέρχεται ὁ ἀρχιερεὺς μετὰ πάντων τῶν κληρικῶν αὐτοῦ διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ ἅπαντα τὰ εἶδη τοῦ ἐγκαινιασμοῦ. Ἐν πρώτῳις μάρμαρον λευκὸν τριμμένον, σοργᾶρι καινούργιον, μασιχῆν, σμύρναν, οἰνάνθην, καὶ ἄσπρον κρασί. Κηρίον καθαρόν, ἄσπρον σαποῦνι ἥγουν πλάκα καλοῦπι· ἓνα τζικάλι μικρὸν καινούργιον, διὰ

1 κτρα γ', ζώνας γ', τάπητα ἦγουν ἐπεύχην καὶ προσκεφάλαιον, χάρ-
την χόρτινον ἡμίτομον ἢ καὶ τριτάκιον πρὸς τὸ πάχος τῶν τρά-
πεζαν ὑπερειδόντων κίωνων· σφήκωμα ὃ ἐστὶ σχοινίον λεπτὸν· μα-
5 στίχην, κηρόν, μάρμαρον τετριμμένον καὶ χύτραν θερμηρὸν ἀγγεῖον·
καὶ σίτλα ἢ ἐπιχύτην εἴτε χαλκᾶ εἴτε κεράμια· καὶ σπόγγους τέσ-
σαρας καὶ νίτρον λευκὸν καὶ κανδήλαν ἢ καὶ λύχνος λέγεται καὶ
λαμπτήρ, καὶ μολυβίδα καὶ θρυαλλίδα, καὶ βίκους δύο, τὸν μὲν οἶ-
νάνθης καὶ οἴνου πλήρη, τὸν δὲ μύρου· ἄλλ' οὐχ ὥς τινες ἔγραφαν,
10 κόλλαθον οἰνάνθης ἢ οἴνου καὶ κόλλαθον μύρου. Διότι ὁ κόλλαθος
μέγα μέτρον ἐστὶν ἄγον τὸ ἥμισυ τοῦ ὑγροῦ σαΐτου, ἦτοι ξέστας
εἴκοσι καὶ πέντε, οἱ ποιοῦσι λίτρᾶς μ', οὐγκίας ὀκτώ. Ταῦτα τοί-
νυν εὐτρεπίζων ὁ προλαμβάνων ἐκκλησιαστικὸς κελεύει τὸν κηρόν

*1. ἐπεύχην ἢ ἐπεύχιον Η τάπητας ἦγουν ἐπεύχια Χ προσκεφαλίδιον ε 2. βέβρα-
νον ε χαρτίον ὄρθιον, ἡμίτομα Ζ β λεπτόν καὶ μαστίχην ἢ 4. κηρόν σὺν αὐτοῖς ἦτοι
ἄσβεστον ἐκ μαρμάρου ἄλοῦν ἢ τετριμμένον ἄλοῦν. . Χ ἄλοῦν, σμίεραν, λίβανον, λάδα-
νον καὶ πατήην Χ ἢ πατήην ἅπαντα ἐν χύτρα σμιγόμενα ἀναλύονται, χύτραν ἢ πατήην
καὶ χύτραν Χ δ. καὶ σίτραν ἢ ἐπιχύτην ἢ καὶ σίτλαν Ζ σύτλαν ε εἴτε κεραμίαια Χ
7. μολυβίδια Χ μολυβίδας καὶ θρυαλλίδας ἢ βήκους γ' . . μύρου, ζῆτον δὲ ῥοδο-
στάματος Ζ. Τὸν δὲ μύρου. Ταῦτα τοῖνυν Χ. τὸν δὲ ροδοστάματος. Ταῦτα τοῖνυν Ζ*

νὰ λυώσουν τὴν κηρομάστιχον. Καὶ ἄλλο τζικάλι καινούριον μεγαλειότερον νὰ ξεστά-
νουν νερόν, διὰ νὰ πλύνουν τὴν ἁγίαν τράπεζαν. Εἶτα ἀπέρχεται ὁ ἀρχιερεὺς μετὰ
πάντων τῶν κληρικῶν αὐτοῦ, ἱερέων τε καὶ διακόνων καὶ πάντων τῶν κληρικῶν
τῆς πόλεως ἢ τῆς χώρας, εἰς τὸν ναὸν ὅπου εἶνε τὰ ἅγια λείψανα. Καὶ βάλλει ὁ ἀρ-
χιερεὺς ἐπιτραχήλιον καὶ ὁμοφόριον, εἰ δόξει αὐτῷ καὶ φαινόλιον. Καὶ πάντων ὁμοίως
τῶν ἱερέων φορεσάντων, λαβὼν ὁ ἀρχιερεὺς θυμιατὸν θυμιᾶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν
μετὰ τῶν ἁγίων λειψάνων καὶ ἐκφωνεῖ Εὐλόγητός ὁ Θεός. . Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἀμήν
Τρισάγιον Παναγία Τριάς Πάτερ ἡμῶν. Ὁ ἀρχιερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν. Τὸ Κύριε
ἐλέησον ἰβ' Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Τὸν πεντηκοστόν. Καὶ οὕτως αἶρει ὁ ἀρχιερεὺς
τὸν δίσκον. Καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐξέρχεται ἐν τῷ ναῷ
τῷ μέλλοντι ἐγκαίνιασθῆναι, προπορευομένων πάντων τῶν ἱερέων καὶ λαϊκῶν καὶ
ψαλλόντων τὸν κανόνα τῶν ἐγκαίνιων Τὸ Ὁ σὺλφ καθοδηγῶν τῷ Πνεύματι. Καὶ
τῶν λαϊκῶν τῆς χώρας πάντων ἀκολουθοῦντων. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ὁ τόπος μακρὸνός
ψάλλομεν τὸν κανόνα, εἰ δὲ καὶ εἶνε σιμά, ψάλλομεν Τροπάριον ἢ γ' Ὁ ἐν τῇ πέ-
τρα τῆς πίστεως οἰκοδομήσας τὴν ἐκκλησίαν σου ἀγαθέ. Καὶ ὡσάν φθάσωμεν εἰς
τὸν νέον ναὸν γίνεται ἡ λιτή καὶ ὁ ἐγκαίνιασμός κατὰ τὴν τάξιν τους, τὰ ὁποῖα
θέλωμεν γράψαι πλατύτερον, διὰ τὸν Θεὸν φθάσωμεν εἰς τὴν ὥραν τους. Τώρα δὲ
ἄς γράψωμεν τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τοῦ ὄρθρου.

(Ἐπακολουθεῖ ὁ Ἑσπερινός, ὁ κανὼν εἰς τὴν λιτανεῖαν καὶ ὁ ὄρθρος. Μεθ' αὐ-
ἐπακολουθεῖ :)

(Συνεχίζεται)